

"נשהנשמה מאירה גם
שמים עוטי ערפל מפיקים אור נעים"

זמירון לסעודה שליטית
לזכרו של
רועי אהרון רום הי"ד
שזכה ע"י השירה והניגון
להארה של נשמתו
בע"ה נמשין בדרכו

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

"מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר"...

עם דמדומי חמה של יום השבת, לאחר קריאתנו בתפילת מנחה "מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלום והשקט ובטח", יושבים אנו סביב שולחנות ערוכים בסעודה שלישית ושרים: "מזמור לדוד, ה' רעי לא אחסר". מנגנים בנועם "נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו",
וכך, בשמחה ובהתעלות, ממשיכים ושרים, ממשיכים ומנעימים.
אלו הם ששה פסוקים נפלאים ומרוממים, אשר יוצרים ביחד מזמור אותו כינה אבן עזרא בראשית פירושו "זה המזמור נכבד":

"מזמור לדוד, ה' רעי לא אחסר!
בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני,
נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו.
גם כי אלך בגיא צלמות - לא אירע רע, כי אתה עמדי; שבטך ומשענתך המה ינחמני.
תערך לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי, כוסי רויה,
אך טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי ושבת בביית ה' לארך ימים". (תהילים כ"ג)

מזמור זה רווי כולו אווירת ביטחון בה'. האדם יודע שיש מישהו שמלווה אותו בשעת צרותיו, מגן עליו ומספק לו מאכל, משתה ומגורים. אותה תחושה של אושר וביטחון מובילה להבעת תודה כלפי שמיא, ולבקשה להמשך של טוב וחסד.
אם נתבונן במזמור, נגלה שהמשורר מתאר את עצמו בעזרת שני דימויים. הדימוי הראשון הוא שה בתוך עדר, כאשר הרועה הוא הקב"ה והשה הוא האדם. הרועה מנחה את עדרו לעבר כרי דשא רעננים וירוקים, אל מעיינות מים שופעים, ומובילו בדרך הנכונה והבטוחה. גם במציאות של גיא צלמות, מציאות של סכנות ואסונות - בטוח השה ברועה הנאמן שנמצא עמו תמיד ושומר עליו מפני הרעות המתקרבות. הדימוי השני בו משתמש המשורר הוא של אורח המתארח בבייתו של הקב"ה. בעל הבית מספק את כל צרכיו של אורחו - מעניק לו הגנה כנגד צורריו, מספק לו אוכל ושאר תענוגים ודואג לכל מחסורו. בדימוי זה רוצה המשורר להביע את שלוותו וביטחונו בקב"ה, כאותו אורח, שנאמן עליו המארח שידאג לו ויעזור לו.
(שלומי רוזנברג)

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

מזמור לדוד: ה' רעי, לא אֶחָסֵר.
בְּנֹאוֹת דָּשָׁא, יִרְבִּיצָנִי; עַל-מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי.
נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב; יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי-צֶדֶק, לְמַעַן שְׁמוֹ.
גַּם כִּי-אֶלֶךְ בְּגִיָּא צִלְמוֹת, לֹא-אֵירָא רָע-- כִּי-אַתָּה
עֹמְדִי;
שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ, הֵמָּה יִנְחֲמֵנִי.
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי, שִׁלְחֹן-- נֶגֶד צָרָרִי;
דִּשְׁנֶת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רוּחַ.
אֲךְ, טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי-- כָּל-יְמֵי חַיִּי;
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית-ה', לֹא רֶךְ יָמִים.

תִּפְלָה, לַעֲנֵי כִי-יַעֲטֹף-- וְלִפְנֵי ה', יִשְׁפֹךְ שִׁיחוֹ.
ה', שְׁמֶעָה תִּפְלָתִי; וְשׁוּעָתִי, אֶלֶיךָ תְּבוֹא.
אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי-- בַּיּוֹם צָר-לִי:

מדברי הרב קוק על השירה:

קִצְרֵי הוּא צִיּוּרֵנוּ מֵאֵלֶּיךָ אֶת הַעֲרִיף הַשִּׁירִי הַמוֹסִיקָאִי שֶׁל כָּל הַיָּם בִּיגֻדוֹ הַנֶּשֶׁבֶ.
אֲבָל מֵהוּךְ הַגִּשְׁמוֹתֵינוּ עַל יְדֵי הַגּוֹפֶשׁ שֶׁל שִׁירֵי זְמִירָה אֱלֹהִיִּים, אֵל הַעוֹלָם הַעוֹלָם
הַמֵּלֵךְ הַנֶּשֶׁבֶתִים רֹאשֵׁי, קִדְּוִשִׁים וְנִשְׁבָּחִים.

אֵלֵינוּ רֹאשִׁים אֶת הַטּוֹב שֶׁל אֵלֵינוּ הַיָּם הַמִּשְׁטֵר הַמֵּלֵךְ בְּכָל הַמִּצְוִי. אֵל
הַיָּמִיד הַשֶּׁלֶם, הַמֵּלֵךְ הַמִּשְׁמָחֵה וְהַמִּשְׁמָחֵה בְּהוֹד מִשְׁטְרֵנוּ, וּמִבְרִיכֵינוּ אֵלֵינוּ מֵהוּךְ
שְׁמֵחַ עוֹלָמִים: "בִּירוֹךְ הַבּוֹרֵךְ בְּשִׁירֵי זְמִירָה. מֵהוּךְ יוֹדֵד אֵלֵינוּ הַיָּם הַמִּשְׁמָחֵה"

"כשהנשמה מאירה גם שמים עוטי ערפל מפיקים אור"
נעים" (הרב קוק)

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ
עבדך כמו איל. ישתחוה מול הדרך. כי יערב לו
ידידותך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא
אל נא רפא נא לה. בהראות לה נעם זיוך. אז
תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם:

נתיק יהמו רחמיך. וחוסה נא על בן אהובך. כי זה
כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת עינך. אנא אלי
מחמד לבי. חוסה נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוש חביב עלי. את סכת שלומך.
תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר
אהוב כי בא מועד. וחנונו כימי עולם:

אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו
בינה להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד,
לשמר ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו
במצותיך, ויחד ללבנו לאהבה וליראה את שמך:

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

אֲדַרְבֶּה,
תֵּן בְּלִבֵּנוּ שְׁנִיָּאָה כָּל אֶחָד מֵעֲלֵת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא
חֲסִרוֹנָם
וְשִׁנְדֵּבֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַרְצוּי
לִפְנֵיךְ,
וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם שְׁנָאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ
חֲלִילָה...
וּתְחַזֵּק אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֱלֹיךְ
כְּאִשֶּׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיךְ שִׁיְהֵא הַכֹּל נַחַת רוּחַ
אֱלֹיךְ...
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

"הרצון לטעת אילנות נובע מהחשק להיטיב לדורות
הבאים"

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה.
הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם יְרַחֵם
עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ.
וּמִשְׁעָבוֹד לְגֻאֲלָהּ. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבַזְמַן קָרִיב:

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רומ הי"ד

“אי אפשר לו לאדם, לא בשכל לבדו ולא ברגש לבדו. תמיד
צריך שיהיה ממזג את השכל עם הרגש”

אין ערוך לך ה' אלקינו בעולם הזה. ואין זולתך
מלכנו לחיי העולם הבא. אפס בלתיך גואלנו
לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית
המתים:

אלקי. נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה
בראתה. אתה יצרתה. אתה נפחתה בי. ואתה
משמרה בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני.
ולהחזירה בי לעתיד לבוא:

ארוממך ה' פי דליתני. ולא שמחת איבי לי:
ה' אלהי. שועתי אליך ותרפאני:
ה' העלית מן שאול נפשי. חיייתי מירדי בור:

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

מָה אָשִׁיב לָהּ. כָּל תַּגְמוּלוּהִי עָלַי:
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֵׁא. וּבָשָׂם ה' אֶקְרָא:
נִדְרֵי לָהּ אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי ה'. הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו:
אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ. אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֹתְךָ פִּתְחָתָהּ
לְמוֹסְרֵי:
לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תוֹדָה. וּבָשָׂם ה' אֶקְרָא:
נִדְרֵי לָהּ אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
בַּחֲצֵרוֹת בֵּית ה'. בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלּוּיָהּ:

אֶלִּי אַתָּה וְאוֹדְךָ. אֱלֹקֵי אֲרוֹמָמְךָ:
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֲלֵיךְ ה' אֶקְרָא; וְאֶל-ה', אֲתַחֲנֶן.
שְׁמַע-ה' וְחַנּוּנִי; ה', הִיָּה-עֲזָר לִי.

”מתוך השלהבת הגדולה של אורם הרוחני של ישראל
בא כח החיים של כל הפעולות השובות של הלאומיים”

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

"בתוך שמחת הנפש, אור ה' אורח."

זֶה אֶכְסֹף נַעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת
בְּסִגְלָתָהּ. מִשָּׁךְ נַעַם יִרְאַתְךָ לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ,
קִדְשֵׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרָתְךָ, פֶּתַח
לָהֶם נַעַם וְרְצוֹן לִפְתּוּחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנְךָ:

הִי הָיָה הַזֶּה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמִצְפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ, כְּאִיל
תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשָׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נַעַם
שַׁבַּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ. הַצֵּל מֵאֲחֵרֵי לִפְרֹשׁ
מִן הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם שֶׁשָּׂה יָמִים,
הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁהּ מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ, וְטַהַר לִבָּם בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

וְיִהְיוּ רַחֲמֶיךָ מִתְגֹּלְלִים עַל עַם קִדְשְׁךָ, לְהַשְׁקוֹת
צִמְאֵי חֹסֶדְךָ, מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, לְעֹטֵר אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת הַמִּפְאָרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת
קִדְשְׁךָ. כָּל שֶׁשָּׂה יָמִים לְהִנְחִילָם נִחְלַת יַעֲקֹב
בְּחִירְךָ:

הַשַּׁבָּת נַעַם הַנִּשְׁמוֹת וְהַשְּׁבִיעִי עֲנֵג הָרוּחוֹת, וְעֵדֶן
הַנִּפְשׁוֹת לְהִתְעַדֵּן בְּאַהֲבָתְךָ וּבִירְאַתְךָ. שַׁבַּת קִדְשִׁי,
נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲהֲבָתְךָ, שַׁבַּת קִדְשֵׁי נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיו, יְרוֹנוֹ מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ.

”טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה
ניגון כי ניגון הוא דבר גדול וגבוה מאוד...”

(רבי נחמן מברסלב)

אָנא. בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינֶךָ. תִּתִּיר צְרוּרָה:
קִבֵּל רֶנֶת עֵמֶךָ. שְׁגִבְנוּ טְהָרְנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ. כְּבַבְתָּ שְׁמָרִם:
בְּרַכְס טְהָרִם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמִלִם:
חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדָתְךָ:
יְחִיד גָּאָה. לְעַמְּךָ פָּנָה. זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ:
שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל. וְשִׁמְעַע צַעֲקֵתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת:

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי, אֶת-ה':
ה' אֱלֹקֵי, גְּדֻלַּת מַאֲד; הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת.

יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. כְּנִבְאוֹת אָבִי חוֹזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית
זֶה קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִחָה. חֲזָק יִמְלֵא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח
בְּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ. בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה:

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

רבי נחמן לימד: "עלינו להגאון ככל יכולתנו בטיפוסין את
האמת על העולם ועל עצמנו. עלינו להיות ישרים ונאמנים הגוטה.
וכשהיפוש מלווה באמונה ובפשטות, נפאמים כל הספקות ונגשי
המשר ונאמנה שביטוח רצון מרונה"

בשם ה' אלקי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלי
גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל
ראשי שכנת א-ל:

והיה-- כעץ, שתול על-פלגי-מים:
אשר פרו, יתן בעתו--ועלהו לא-יבול; וכל אשר-
יעשה יצליח:

"אין האדם מוכשר לשום כח רוחני בשלמות גדולה כזאת
שהוא מוכשר לאמונה ואהבה"

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

דע לך שכל רוּעָה וְרוּעָה יש לו ניגון מיוחד משלו.
דע לך שכל עֶשֶׂב וְעֶשֶׂב יש לו שירה מיוחדת
משלו.

ומשירת העשבים נעשה ניגון של רוּעָה.

כמה יפה כמה יפה ונאה כששומעים השירה
שלָהֶם טוב מאוד להתפלל בִּיגִיהֶם ובשמחה
לעבוד אֶת ה'

ומשירת העשבים מתמלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב מן השירה מתעורר ומשתוקק אל ארץ
ישראל אור גדול אֲזִי נמשך והולך מקדשתה של
הארץ עליו
ומשירת העשבים נעשה ניגון של הלב:

כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורֶיךָ אהבת כלולתֶיךָ
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:

הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי
דברי בו זכר אֲזַכְּרֶנּוּ עוד על כן המו מעי לו רחם
אֲרַחֲמֶנּוּ נָא ה':

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

המלאך הגאֵל אתי מְכַל רַע יְבַרְךָ אֶת הַנְּעָרִים.
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק.
וַיִּדְגּוּ לָרֶב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כל הַגּוֹרֵה, בַּפִּיּוּשִׁיה הַרוֹמָנִים כֹּאֵם, צְרִיכָה הִיא
לְהַעֲלוֹת אֲצִוּוֹ. כֹּא מִי שֵׁשׁ אֹמֶץ בִּלְבָבוֹ, כֹּא בִשְׁטוֹ וְרוֹ
ה' בְּנִשְׁמָתוֹ, קִרְיָא הוּא אֲצֵלָא אֵל הַמַּעֲרִיכָה וְלִצְעוֹק הַבּוֹ
אוֹר. מַעֲבָה אֲגִי, אֶצְמִירי אֲגִי, הִיילֵן רוֹאִים בְּדוֹרֵנוֹ. אֲלֹמִי
לְנִדְבּוֹ הֵאָךְ רִשּׁוֹם מַבְעֵלִי הַכְּשָׁרוֹן, הַמַּמְלֹאִים בַּגּוֹרֵה
וּבְשָׂכָל טוֹב, אֶעֱבֹד אֶת כִּרְם ה' בְּגוֹכּוֹ פְּנוּמָה, אֶעֱסוֹק
בְּטַהֲרָתָם שֶׁל מוֹשְׁבֵי הָאֱמוּנָה וְהַעֲבֹדָה, בְּבִירְיוֹן שֶׁל
הַדִּישׁוֹת בְּעִנְיַן הָאֱלֹהִים.
הַרְבֵּי רֵא"ה קוֹק, אַגְרוֹת ב', קכ"ג - קכ"

טוֹב לְהוֹדוֹת לֵה'. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ:
לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר חֲסִידְךָ. וְאַמְוִנָתְךָ בְּלִילוֹת:

זְמִירוֹן סַעוּדָה שְׁלִישִׁית לִזְכְּרוֹ שֶׁל רוּעֵי אַהֲרֹן רוּם הִי"ד

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי.
לִבְשֵׁי בְּגָדִי תִפְאֲרֶתְךָ עִמִּי.
עַל יָד בֶּן יֹשֵׁי בֵּית הַלְחָמִי.
קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה.
הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי.
כִּי בָּא אוֹרְךָ קוֹמִי אוּרִי.
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דְּבָרִי.
כְּבוֹד ה' עֲלֶיךָ נִגְלָה.
בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרֶת בְּעֻלָּה.
גַּם בְּרִנָּה וּבִצְהָלָה.
תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָה.
בּוֹאִי כָלָה. בּוֹאִי כָלָה. בּוֹאִי כָלָה:

וְאֶנְחֲנוּ לֹא גִדַּע מָה נַעֲשֶׂה. כִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ:
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ. כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה:

וְזָכְנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רַב שְׁמִיחָה וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר
וְכָבוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עֲוֹנוֹת:

וְכִי יָדְיוֹ שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה... אֲלֵא בְּזִמְנָא
שִׁישְׂרָאֵל מְסַתְּכָלִים כָּלִפִּי מַעְלָה, וּמִשְׁעַבְדִּים אֶת
לִבָּם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים--הָיוּ מִתְּגַבְּרִים;
וְכִי נָחַשׁ מִמִּית וְכִי נָחַשׁ מַחִיָּה: אֲלֵא בְּזִמְנָא
שִׁישְׂרָאֵל מְסַתְּכָלִים כָּלִפִּי מַעְלָה, וּמִשְׁעַבְדִּים אֶת
לִבָּם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים--הָיוּ מִתְּרַפְּאִים;

וְנִקִּיתִי, דָּמָם לֹא-נִקִּיתִי; וְהָ, שִׁכָּן בְּצִיּוֹן. וְיִהוּדָה,
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב; וִירוּשָׁלַם, לְדוֹר וָדוֹר.

"הַעֲלֹם לֹא טַעֲמָא אֲוִינָא כְּאִם עֲדִיין. אִילוּ הָיוּ שׂוֹמְעִים
גִּוְרִיָּה אֲמַר שְׁאֵן אֲוִיר עַם הַיִּצְחָן וְהַיִּיקוֹד שְׁלֵה, הָיוּ
כְּאִם בְּטָלִים בְּבִטּוֹל גְּמִיר. הֵינּוּ כֹּה הַעֲלֹם כְּאִילוּ אֲפִילוּ
הָיוּ וְשִׁשְׁבִּים וְכֹה מֵה שִׁישׁ בְּעֹלָם אֲמַרְטָלִים כְּכֹל
הַנֶּפֶשׁ מְבֹרָא עוֹצֵם הַעֲשֻׁנָה הַמִּזְכֵּר וְהַמִּזְכֵּר מֵאִיר
מֵאִיר..." (רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב)

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירֵי לְמַלְךְ בְּתַפְאֶרֶת מְפֹאָר,
וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמְּשַׁמְיָעִים בְּקוֹל שְׁבָחוֹ:

זְמִירוֹן סַעוּדָה שְׁלִישִׁית לִזְכֹּרוֹ שֶׁל רוֹעֵי אֶהֱרֹן רוֹמֵה הִ"ד

זְכוּר-דָּבָר, לַעֲבֹדָה-- עַל, אֲשֶׁר יַחֲלֹתֶנִּי.
זֹאת נַחֲמָתִי בְּעֵנִי: כִּי אִמְרָתְךָ חִיַּתִּנִּי.
זֵדִים, הִלִּיצְנִי עַד-מָאֵד; מִתּוֹרָתְךָ, לֹא נָטִיתִי:

חֲמוּל עַל מַעֲשֶׁיךָ וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֶׁיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ
חוֹסֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ עֲמוּסֶיךָ;
תִּקְדָּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׁיךָ כִּי מִקְדִּישֶׁיךָ בְּקִדּוּשֹׁתֶיךָ
קִדְשָׁתָּ, נָא לְקֹדֶשׁ פֶּאֶר מִקְדּוּשִׁים:

הַבַּעַשׁ"ט: "בִּנְפֶשׁ הָאָדָם, כָּל אָדָם, יֵשׁ שׁוֹרֵשׁ אֱלֹקִי
שֶׁהוּא כֹּלֹו טוֹב"

יִשְׁמַח אֱלֹהִים בְּאֹפְרִים וּכְמִנְשָׁה;
יְבָרֶכְךָ יְהוָה, וַיִּשְׁמְרֶךָ.
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶנֶךָ.
יִשְׂאֵל יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.

זְמִירוֹן סַעוּדָה עֲלִישִׁית לִזְכֹּרוֹ עַל רוּעֵי אֶהֱרֹן רוֹמ ה'ד'

בְּאֵיל, תַּעֲרֹג עַל-אֶפְיקֵי-מַיִם-- כֵּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג
אֶלֶיךָ אֱלֹקִים.
צִמְאָה נִפְשִׁי, לֹא־לִי חַי:
מַתִּי אֲבוֹא; וְאַרְאֶה, פְּנֵי אֱלֹקִים:

הבעש"ט: כריאת העולם לא הייתה באווירה של משבר, אלא
בגלגלון מכוון, בהרמוניה. האדם מישראל הוא "שורץ" של
הבזק כריאת עולם יפה יוגי, קדוש יוגי. מכאן שכל
אדם מישראל אלוהות בשמחה גמול

כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם--לֹא-
נִפְלֶאת הוּא מִמֶּנּוּ, וְלֹא רִחֻקָּהּ הִיא.
לֹא בְשָׂמַיִם, הִיא: לֵאמֹר, מִי יַעֲלֶה-לָנוּ הַשְּׁמַיְמָה
וְיִקְחָהּ לָנוּ, וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ, וְנַעֲשֶׂנָּה. וְלֹא-מֵעֵבֶר
לֵיָם, הִיא: לֵאמֹר, מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם
וְיִקְחָהּ לָנוּ, וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ, וְנַעֲשֶׂנָּה. כִּי-קִרֹּב
אֵלֶיךָ הַדָּבָר, מְאֹד: בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ, לַעֲשׂוֹתוֹ.

כְּשֶׁהִנָּשְׁמָה מְאִירָה, גַּם שָׁמַיִם עוֹטִי עֶרְפֶּל מִפִּיקִים
אוֹר נָעִים:

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

לכל, זמן; ועת לכל-חפץ, תחת השמים.
עת לאהב ועת לשנא,
עת מלחמה ועת שלום:

למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך:
למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך:

יודו לה' חסדו; ונפלאותיו, לבני אדם.
כי-השביע, נפש ש'קה; ונפש רעבה, מלא-טוב.

"האמונה אינה לא שכל ולא רגש, אלא הגילוי העצמי
ביותר של הנשמה; השכל והרגש הם משרתיה"

(הרב קוק)

מי שענה לאברהם אבינו בחר המורה
הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה.

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

למה נקרא שמה מוריה על שם המור הטוב
שישנו שם:

מי-האיש, החפץ חיים; אהב ימים, לראות טוב.
נצר לשונך מרע; ושפתך, מדבר מרמה.

"תמצית האמונה הפשוטה והתמה שבילדות, היא יותר
נשגבה מכל מה שנלמד ונהגה"

(הרב קוק)

נר-לרגלי דברך; ואור, לנתיבותי.
נשבעתי ואקימה-- לשמר, משפטי צדקך:

עד הנה עזרנו רחמיך. ולא עצבנו חסדיך ה'
אלקינו. ואל תטשנו ה' אלקינו לנצח:
על כן אברים שפלת בנו. ורוח ונשמה שנפחת
באפינו. ולשון אשר שמת בפינו. הן הם. יודו
ויברכו וישבחו ויפארו וישוּרו וירוממו ויעריצו
ויקדישו וימליכו את שמך מלפנו:

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

על-אלה אני בוכיה, עיני עיני ירדה מים--כי-רחק
ממני מנחם, משיב נפשי:

על נהרות, בבל--שם ישבנו, גם-בכינו: בזכרנו,
את-ציון.

אין--נשיר את-שיר-ה': על, אדמת נכר.
אם-אשכחך ירושלם-- תשכח מיני.

אם-אשכחך ירושלם-- תשכח מיני.
תדבק-לשוני, לחכי-- אם-לא אזכרכי:
אם-לא אעלה, את-ירושלם-- על, ראש שמחתי:

פדה בשלום נפשי, מקרב-לי: כי-ברבים, היו
עמדי.

אני, אל-אלקים אקרא; וה' יושיעני.
ערב ובקר וצהרים, אשיחה ואהמה:

“אין התפילה באה כתיקונה, אלא מתוך הידיעה
שהנשמה תמיד מתפללת, אלא שזה מתגלה
ב"יחוד בזמן תפילה”

(הרב קוק)

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

בִּלְבָבִי מִשְׁכֵּן אֲבִנָּה לַהֲדָר כְּבוֹדוֹ. וּבִמְשִׁכֵּן מִזְבֵּחַ
אֲשִׁים לְקַרְנֵי הוֹדוֹ.

וּלְנֹר תַּמִּיד אֶקַּח לִי אֶת אֵשׁ הָעֶקֶדָה, וּלְקַרְבֵּן
אֶקְרִיב לוֹ אֶת נַפְשִׁי הַיְּחִידָה:

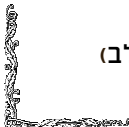
פִּי-צִדִּיק, יִהְיֶה חֲכָמָה; וּלְשׁוֹנוֹ, תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט.
וְהִתְעַנֵּג עַל-ה'; וַיֵּתֶן-לָךְ, מִשְׁאֵלֹת לִבְךָ.

פִּיהָ, פֶּתַחַה בְּחֲכָמָה; וְתוֹרַת חֶסֶד, עַל-לְשׁוֹנָהּ.
צוּפִיהָ, הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ; וְלֶחֶם עֲצָלוֹת, לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בָנֶיהָ, וַיֵּאֱשְׁרוּהָ; בַּעֲלָהּ, וַיְהַלְלָהּ.
רַבּוֹת בָּנוֹת, עָשׂוּ חֵיל; וְאַתָּה, עָלִית עַל-כָּלָנָה:

"אִם כִּי צוּק אֵהְיוֹת אִישׁ אֹמֵר, אִלּוּ גּוֹשֵׁפֶס מִדְּבַר אֱלֹהִים. הֵן מִקוֹיֹת
רוּחַם מֵאֵךְ וְהֵן מֵאוֹרֵת רוּחַם. נִסָּה אֱלֹהֵימֵינוּ מֵאֵלֹהִים, מֵאֵהְיוֹת כְּפֹלֵי גֵמִיד
לְדַעַת צוּלָתָךְ. אִלּוּ תִּהְיֶה גּוֹשֵׁפִי אֵהְיוֹת מִי שְׁאֵתָה בְּאֵתָה"

(רבי נחמן מברסלב)

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

צמָאָה לָךְ, נִפְשִׁי-- כָּמָה לָךְ בְּשָׂרִי;
בְּאֶרֶץ-צִיָּה וְעֵיף בְּלִי-מִים.
כֵּן, בִּקְדָּשׁ חֲזִיתְךָ-- לְרֹאוֹת עֵזְךָ, וּכְבוֹדְךָ:

"יכול להיות שימות אבד בן שמונים שנה ואף על פי כן את
בקיבור יחסי אצמיה, כאומר מאגר שלא הטיב את
מעשיו, בדאי כל שנתיו הבא. אין צריכים להיות אפילו מעט
רק שיהיה יפה ונאה"
(ר' נחמן מברסלב)

קול בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים--רַחֵל, מִבֶּכֶה
עַל-בְּנִיָּה;
מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל-בְּנִיָּה, כִּי אֵינָנוּ.
כֹּה אָמַר יְהוָה, מִנְּעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי, וְעִינֶיךָ, מִדְּמָעָה:
כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻם-ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ
אֲוִיב. וְיֵשׁ-תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ, נְאֻם-ה'; וְשָׁבוּ בָנִים,
לְגִבּוֹלָם:

רַחֵם נָא ה' אֱלֹקֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

רחם בְּחֶסֶדְךָ. עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֶתְנוּ. בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ יְבֹא
וַיִּגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ ה':
יְבַנֶּה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר
חֲדָשׁ. וּבְרִנָּה נַעֲלֶה. הֶרְחֵמְנוּ הַנִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ
וַיִּתְעַלֶּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא. כְּבִרְכַּת ה':

תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
מִלִּפְנֵיךָ:

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל. שֹׁמֵר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יֵאבֹד
יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

"אין דבר משחרר יותר מן השמחה, היא מוציאה לחפשי
את מוחך ומשרה עליו שלווה"
(רבי נחמן מברסלב)

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

שִׁיר, לְמַעְלוֹת:

אֲשָׁא עֵינִי, אֶל-הַהָרִים-- מֵאֵין, יְבֵא עֲזָרִי.
עֲזָרִי, מֵעַם ה'-- עֲשֵׂה, שְׁמִים וְאָרֶץ.
אֶל-יִתְּן לְמוֹט רִגְלֶךָ; אֶל-יָנוּם, שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא-יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן-- שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.
ה' שְׁמֶרְךָ; ה' צִלְךָ, עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם, הִשְׁמֵשׁ לֹא-יִכְפֹּה; וַיָּרַח בִּלְיָלָה.
ה', יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע: יִשְׁמֹר, אֶת-נַפְשֶׁךָ.
ה', יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם:

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ, וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ ,
תִּתְּנֶהָג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ
בִּנְחַת לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזֶה תִּנָּצַל מִן הַכַּעַס,
שֶׁהִיא מִדָּה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם.
וְכֹאֲשֶׁר תִּנָּצַל מִן הַכַּעַס, תַּעֲלֶה עַל לֶבֶךָ מִדַּת
הָעֲנָנָה שֶׁהִיא מִדָּה טוֹבָה מְכֹל
הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת.
לְמַעַן תִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְתִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא:

שפכי כמים לבך, נכח פני ה':

תניא, אמר רבי ישמעאל בן אלישע: פעם אחת
נכנסתי להקטיר קטרת לפני ולפנים, וראיתי
אכתריאל י-ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם
ונשא ואמר לי: ישמעאל בני, ברכני! - אמרתי לו:
הי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו
רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת
הרחמים ותפנס להם לפנים משורת הדין, ונענע
לי בראשו.

רצה ה' אלקינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברכון. ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אל-תירא, כי-יעשר איש: כי-ירבה, כבוד ביתו.
כי לא במותו, יקח הכל; לא-יגד אחריו כבודו:

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

אין שירה בעולם שלא גאיר בה האמונה בזהירה. וכשקדושה
מגלה במלואה ברוח השירה, אז היא באמת שירה-קדושה
קדש ושירי אלוקים ישירו אותה"

(הרב קוק)

ביום ההוא, יושר השיר-הזה בארץ יהודה; עיר
עז-לנו, ישועה ושית חומות וחל.
פתחו, שערים; ויבא גוי-צדיק, שמר אמונים:
והיה בעת ההיא, אחפש את-ירושלם בנרות;
קרוב יום-ה' הגדול, קרוב ומהר מאד:

כי-נחם ה' ציון, נחם כל-חרבתיה, וישם מדברה
כעדן, וערבתה כגן-ה';
ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה:

כן, בקדש חזיתך-- לראות עזך, וכבודך.
צמאה לך, נפשי-- כמה לך בשרי:

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רום הי"ד

שִׁימוּ לֵב אֶל הַנִּשְׁמָה. לְשֵׁם שְׂבוּ וְאַחֲלָמָה. וְאוֹרָה
כְּאוֹר הַחֲמָה. שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר הַבּוֹקֶר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לֵבָב חוֹקֶר.

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֶר

מִכֶּסֶּא כְבוֹד חֲצָבָה. לְגוֹר בְּאַרְץ עֶרְבָה. לְהַצִּילָה
מִלְּהָבָה. וּלְהַאֲיִרָה לַפְּנוֹת בּוֹקֶר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לֵבָב חוֹקֶר.

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֶר

עוֹרוּ נָא כִּי בָכַל לִילָה. נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה. לְתַת
דִּין וְחִשְׁבוֹן מִפְּעָלָה. לְיוֹצֵר עֶרֶב וּבּוֹקֶר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לֵבָב חוֹקֶר.

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֶר

יִמְצָאָה מִקְשָׁטָת. בְּטִלִית וְטוֹטְפָת. כְּמוֹ כָּלָה
מִקְשָׁטָת. תָּמִיד בְּבוֹקֶר בְּבוֹקֶר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לֵבָב חוֹקֶר.

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֶר

הִנָּאֵמֶן בְּפִקְדוֹנוֹ. יַחֲזִירָנָה לוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. אִישׁ לֹא גָנַע
בְּעוֹנוֹ. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בּוֹקֶר.

פזמון: אוֹדָה לְאֵל לֵבָב חוֹקֶר.

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֶר

וְהַחַיּוֹ הָעֲנִיָּה. יְחִידָה תָּמָה וְנִקְיָה. וְאֲשֶׁר נִפְשׁוֹ לֹא
חָתָה. אֵיךְ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבּוֹקֵר.

פזמון: אוֹדָה לָאֵל לִבֵּב חוֹקֵר.
בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר

מִמְקוֹמָךְ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ. וְתַמְלוּךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲכִים
אֲנַחְנוּ לָךְ. מְתִי תַמְלֵךְ בְּצִיּוֹן. בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן. תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נִצְחִים. וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כְּדָבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עֶזְךָ. עַל יָדֵי
דָּוִד מֶשִׁיחַ צִדְקָךְ:

אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ. אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֹתְךָ פִּתְחָתָ
לְמוֹסָרִי:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֶמָּה עִם כָּל זֶה אֲחַפֶּה לוֹ בְּכָל
יוֹם שְׂיָבוֹא:

כס"ד

גודל גוף מאז הטבח הנורא בישיבת "מרכז הרב", אשר
בירושלים – בירגון הקדושה.

8 "מלאכי אדם", קדושים, גיבורים ועדיין נפש, נטבחו
בשקידתם על גאמאדם וספרי גורה בידם.

בין הנציגים על קידוש ה' באוהלה של גורה, נמנה גם
בנוק הקדוש, רועי אהרון רוט הי"ד.

עלה אישיבה של מנחה מישיבה של מטה בערב שבת קודש
אסדר "ואש תהיה אלה בו". א' דר"ג א' אדר גשס"ג.

רועי אהרון הי"ד נולד בי"ד אלול גשס"ט (12.9.89).

על תכונותיו יש לא מעט אספר:

על התפילה הקדושה, הענווה, הצניעות והימנעות.

דיק ארץ לא המעט ולא הגסיר, ובכל הדברים

שבקדושה – דקדק ב"ה והגמיר.

גם את עניני הגליון בנוסח הסדיר, ועל שפגיו מעולם לא

מש הניק, ההלל ונעילת השיי.

כמה שמתג גייס והכרת גודה אקב"ה מלאו את רועי.

ואכן, נשא גן בעינוק אלוקיי, וגסד בעינוק אנשי העיר.

זמירון סעודה שלישית לזכרו של רועי אהרון רוט הי"ד

ועוד ארבה ואוסף על רועי:

על האמונה היוקדת ואהבה אמכביר.

אהבת א"י הקדושה, אהבת א"י השלמה, אהבת הע"מ.

אהבת הטבע והגוי, אהבה שכולה בקדושה נוצרה.

אטייל איתך, רועי, ונראה את פניאך מיצירת האמונת של

השם יגבירך, לשבת איתך בעודך שלא יד אפוא עץ –

ומתבונן בו בפניאה, גמיהה ושקיקה לפני הברכה, והיות

מוקסמים מארשת פניך, עם הנגיסה בו.

איות את הרגעים האלו, המיוחדים של אכילה מעטה

וברכה מרובה.

הו אלו, זה הנער שאיוו כה הרבה פילתי. זה הנער

שהשפיע על כולם בדברקות גפילתו, בעצם הויתו.

זה העלם – אימרונו את האהבה, הקדושה ואה "העצמה

שבשקט", ומהי באמת גפילה. רק רועי והקב"ה היו

ברגעים אלו. לא היה דבר מעבר לכך. וכשרועי התפלל

"שם ה' נקרא עזאי".

רועי סיים בהצלחה מרובה את הישיבה הגיכולית בר"ג

אשר בראשה כב' הרב זיו-אורי, שספד ארועי ואמר עזאי

"אני גפילה". רועי הגבש ע"י הרב זיו-אורי להיות שליח

ציבור בגפילת מלכה לפני גשנית אסגרי, ועל גפילתו אמר

כב' הרב "מי שלא ראה ושמע גפילה שכזו – לא מבין ולא

יודע במה מדובר". גפילת מלכה של רועי ביום גאול, היות

כגפילת מלכה של יום הכיפורים, כן, עדי כדי כך

העוצמה שבפניה של רועי. "רצו אנו את שמי הציוני" –
אמר כב' הרב.

הו אלו, מודה אך על מה שמע.
נמצי - את רועי.
רועי שוי.

וצה הנער שאיו כה הרבה פילוגי.
רועי שוי, במקום אריקוד ואשר בילת דשא וכל גינה,
שוכב היק ממגת אל האבן – האבנה...

אך יק גופך באדמה בני, פה מונח.
יק הוא בדממה וביטון – שם הוא נח!
ואילו נשמך ממראה וממשך עוצ ארגל
ורשומה גמיז גהיה – על מצבת האב!

ותיקוד השלהבת הצאת בעגיד
והפכה נשמך בני, אגש הגמיז!
ובערה האהבה כמצבה מעל קברך היצע
והיגה אנו אעמוד אש וענ!
אמשן געיר אפיל, אלו הגשוק והקר
שנתי באב כולנו עם מוק, יצנו היקר!

מי יגן ו"עמוד האש" המוצק, הערכי והקדוש הצה,
יהפוך אגש אמת גדולה, ומגצק כולנו באמונה ובפניה
הקדושה
ולצור גמיז:

"יהא כבוד גברך גביז עוץ כשוק"
והעיקר? יש אשמנו! בהרבה ריקוד, שיה וגינה וגפיה
קדושה.

זא האורשט זא הדיק און האהא

אזכך ציווה און רועי אה גייט .

אמשיכט בדרכו אה רועי.

"אויף, אה גכטי דאס, וואו ביט ישראל יבכו אה השירפה

אשר שירף ה'."

(אורלי, אימו של רועי אהרון רוט הי"ד, ערב השלושים להירצחו)

זמירון סעודה עלישית לזכרו של רועי אהרון רוט הי"ד